

Alkotmánybíróság

Budapest
Pf. 773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1013-2/2016
Érkezett:	2016 JÚL 13.
Példány:	1 Székhelyiroda:
Melléklet:	0 db P

Budapest, 2016. július 12.

ügyszám: IV/1013-1/2016

Tárgy: hiánypótlás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Sándor László [REDACTED] indítványozó T. Alkotmánybíróság
fenti ügyszámú 2016. május 31. napján kelt felhívására határidőben az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő.

A T. Alkotmánybíróság azon felhívására, mely szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, és e körben szükséges megjelölni az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, valamint indoklást is elő kell terjeszteni arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, továbbá szükséges megjelölni, hogy milyen jogszabályi rendelkezés alapján terjesztett elő a 9/2013. számú házelnöki rendelkezés ellen alkotmányjogi panaszt, indítványozó az alábbiakat adja elő és alkotmányjogi panaszát az alábbiak szerint pontosítja:

Indítványozó a 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján terjeszt elő alkotmányjogi panaszt, melyben kéri, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. számú végzésben foglaltak alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény II. cikkét, a IX. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1), (2) és (4) bekezdését.

Indítványozó kéri továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (2) bekezdése alapján szíveskedjen felhívni az elsőfokú bíróságot a jogerős végzés végrehajtásának alkotmánybírósi eljárás befejezéséig történő felfüggesztésére.

Az alkotmányjogi panaszában indítványozó előadta, hogy 2014. november 14. napján megjelent az Országgyűlés Irodaházában a Jobbik Magyarországért Mozgalom kabinete által 11 órára meghirdetett „kerekasztal” egyeztető tárgyalásra.

Indítványozó belépését engedélyezték, azonban figyelemmel arra, hogy több társa sem mehetett be az Irodaházba, így ő is kint maradt a többiekkel.

Tekintettel arra, hogy számos jelenlévővel csak a helyszínen közölték, hogy a „kerekasztal” egyeztető tárgyalás végetti belépésüket megtagadják, ezért a jelenlévők nemtetszésüknek adtak hangot és markánsan kinyilvánították véleményüket.

A kitiltó határozatra várva összekapaszkodtak, énekeltek, rigmusokat ismételték. Mindez egy spontán véleménynyilvánítás volt, melyet a nemzetközi egyezmények is elismernek és védelemben részesítenek.

Az Országgyűlési Őrség a hangoskodás miatt a 9/2013. sz. házelnöki rendelkezés 12. § (1) bekezdés f) pontjára hivatkozással megkérte a jelenlévőket, hogy ne zajongjanak.

A házelnöki rendelkezés 12. § (4) bekezdése szerint „...az Irodaház rendjét és tekintélyét megsértő személyt...az Országgyűlési Őrség az Országházból, az Irodaházból kikíséri.”

tanúvallomása szerint azonban az országgyűlési őrség vezetőjeként csupán arról tájékoztatta a jelenlévőket, hogy amennyiben nem tartják be a házelnöki szabályokat, úgy kivezethetők az épületből, valamint kérte őket, hogy hagyjanak fel a hangoskodással, majd a rendőröket kérte felintézkedésre.

A rendőrség kérését követően megpróbálta felszólítani a jelenlévőket, hogy hagyják el az Irodaház épületét, azonban a hangoskodás miatt vélhetően ez nem hallatszott. Mindezt a 2015. december 2. napján tartott tárgyaláson maga tanú is elismerte: „El is hangzott, hogy nem értik, hogy én mit mondok. ...Az én hangom lehet, nem hallatszott rendesen.” (13.Szk.19.861/2015/13. sz. jegyzőkönyv 10. oldal 8. bekezdés)

Indítványozó a bíróság előtti személyes meghallgatásán is megerősítette ezen tényt: Indítványozó tárgyalás során elmondta, hogy sem az Országgyűlési Őrség részéről sem a rendőrség részéről nem szólította fel őt az épület elhagyására.

A rendőri tanúvallomás szerint volt, aki a rendőri felszólításnak nem tett eleget, annak ellenszegült, ezért kivezették, azonban volt olyan is, aki az épületből a felszólításra magától kiment („...volt, aki kiment az épületből magától és volt, aki nem. Akkor a kollégák odaléptek és karjánál fogva kivezették.” tanúvallomása 13.Szk.19.861/2015/13. sz. jegyzőkönyv 11. oldal 1. bekezdés)

A rendőrök tehát egyesével szólították fel a jelenlévőket, hogy hagyják el az Irodaház épületét, melyről videofelvétel is készült. Ezen videofelvételt a végzés szerint fel is használta a Pesti Központi Kerületi Bíróság a tényállása megállapításakor.

Indítványozó esetében az elmarasztaló végzés 9. oldalán megállapítja, hogy „...Sándor László...
...eljárást alá vont személyek rendőri kísérettel hagyták el az Irodaházat.”

A tárgyalás során felhasznált és elvileg figyelembe vett video felvételtől illetve indítványozó személyes meghallgatásából, de a tanúként meghallgatott tanúvallomásából is egyértelműen megállapítható, hogy az országgyűlési őrség intézkedést nem kezdeményezett, azt a rendőrségre bízta, akinek első, mindenkire intézett felhívását nem lehetett hallani. Megállapítható továbbá, hogy amikor a rendőrök mindenkire egyesével mentek oda és közölték a felszólítást, akkor indítványozóval szemben közvetlen felszólítást nem is közöltek, de ő hallva annak tartalmát mégis önként kiment az épületből.

Mindezen egyértelmű bizonyítékok ellenére a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság mint szabálysértési hatóság a határozatában megállapította, hogy indítványozó elkövette a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését és őt ezért 50.000,- Ft pénzbírsággal sújtotta.

Índítványozó a határozattal szemben kifogással él, melynek következtében az ügy a Pesti Központi Kerületi Bíróság elé került. A bíróság bizonyítási eljárást folytatott le, meghallgatta az eljárás alá vont személyeket, tanúkat hallgatott meg, videofelvételeket is megtekintett, azonban ennek ellenére azt állapította meg, hogy índítványozó elkövette a rendőrségi határozattal terhére rótt szabálysértést, a határozatot egyedül a bírság összege tekintetében változtatta meg és mérsékelte azt 25.000,- Ft-ra.

A 13.Szk.19.861/2015/30. számú jogerős bírósági végzés índítványozóra vonatkozó felelősséget megállapító rendelkezésének indoklásában azonban csupán annyit rögzít, hogy índítványozó nem ismerte el a szabálysértés elkövetését, nem hallotta, hogy felszólították arra, hogy hagyja el az épületet, és amikor látta, hogy a többiek elindulnak kifele, ő is elhagyta önállóan az épületet.

Índítványozó álláspontja szerint a bírói döntéssel sérült az Alaptörvényben rögzített véleménynyilvánítási szabadsághoz, tisztességes eljáráshoz, valamint emberi méltósághoz való joga az alábbiak miatt.

1. Véleménynyilvánítási szabadság megsértése:

1.1 Índítványozó a tényállásban is megállapítottan jogszerűen lépett be a képviselői Irodaház épületébe és ott jogszerűen tartózkodott. Tekintettel arra, hogy társai közül – konkrét kitöltő határozat és bárminemű indoklás nélkül - több személlyel közölték, hogy nem léphetnek be az Irodaházba, ezért índítványozó nemtetszésének, alaptörvényben védett véleményének adott hangot, mely egy spontán véleménynyilvánításnak tekinthető.

Ezen véleménynyilvánítását akadályozta meg a rendőri intézkedés, melynek megalapozott voltát a bíróság végzésében is megállapította *(A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a rendőri intézkedés jogszerű volt, mivel az eljárás alá vont személyek a helyszínen olyan magatartást tanúsítottak, amely alkalmas volt az Irodaház rendjének a megzavarására... 13.Szk.19.861/2015/30. sz végzés 18. oldal 4. bekezdés)*. A bíróság mindezt valamennyi eljárás alá vont személy vonatkozásában állapította meg, azonban ténylegesen az egyes személyek magatartását külön-külön nem vizsgálta határozata meghozatala során.

Índítványozó álláspontja szerint spontán véleménynyilvánítása nem lehetett ok a rendőri intézkedésre, így alkotmányos jogai egyértelműen sérültek.

A jogszerűtlen, alkotmányos jogot súlyosan korlátozó intézkedés bírósági jogerős végzéssel történő jogszerűnek minősítése ezáltal megsértette az índítványozó véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogát, azaz az alaptörvény-ellenes.

2. Tisztességes eljáráshoz való jog sérelme:

2.1 A Pesti Központi Kerületi Bíróság índítványozó vonatkozásában helybenhagyta a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság határozatának azon részét, mely szerint índítványozó elkövette a 2012. évi II. törvény (Szabs.tv.) 216. § (1) bekezdése szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését, és csak a kiszabott bírság összegét módosította.

A végzés 19. oldal 1. bekezdése szerint: *„megállapítható, hogy az eljárás alá vont személyek nem távoztak a helyszínről többszöri felszólítás ellenére sem, szándékosan megtagadták a rendőrök utasításának végrehajtását, így... ..elkövették... a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.”*

A feltárt tényállás és a rendelkezésre álló bizonyítékok, videofelvételek alapján azonban egyértelműen megállapítható, hogy indítványozó nem tagadta meg a rendőri intézkedést, a rendőri utasítás végrehajtását. Amint látta, hogy a többiek kimennek az épületből, önként utánnuk ment.

Tette ezt annak ellenére, hogy nem találta jogszerűnek a rendőrök intézkedését, ugyanis az intézkedés szabad véleménynyilvánítást korlátozó és ezáltal alaptalan valamint jogszerűtlen volta a helyszínen mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható volt, így az rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 19. § (1) bekezdése alapján nem lett volna köteles azt teljesíteni.

A jelen ügyben megállapított szabálysértés, mint kriminális jellegű szabálysértés vonatkozásában a büntetőjogi alapelvekre is fokozottan figyelemmel kell lenni, így például arra, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhét terhére.

Indítványozó vonatkozásában nem került kétséget kizáróan igazolásra, hogy vele szemben jogszerű rendőri intézkedés történt volna, nem került kétséget kizáróan bizonyításra az sem, hogy a rendőrség őt egyértelműen, számára is hallható, észlelhető módon felszólította volna az Irodaépület elhagyására, nem került továbbá kétséget kizáróan bizonyításra, hogy indítványozó a rendőri intézkedésnek ellenszegült volna, a szabálysértés elkövetését a bíróság határozatában mégis megállapította. Mindez ellentmond az „*in dubio pro reo*” elvének.

A videofelvételekből ezzel szemben kétséget kizáróan megállapítható, hogy indítványozó a terhére rótt magatartást nem követte el, így marasztalása súlyosan sértette alkotmányos jogait.

2.2 Indítványozó elmarasztalása továbbá a szabálysértési törvény egy olyan rendelkezése, olyan tényállása alapján történt, mellyel kapcsolatban a 31/2015. (XI.18.) AB határozatában a T. Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy az nem tesz eleget az Alaptörvényből levezethető normatartalmi követelményeknek.

[66] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Szabs. tv. 216. §-ába foglalt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési tényállás megfogalmazása nem tesz eleget az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető, a szankciót kiszabó norma határozottságára, körülhatároltságára vonatkozó követelménynek. Teret enged ugyanis olyan jogalkalmazói értelmezésnek, amely alapján a tényállás az általa védett jogi tárgy körén kívül eső érdekek védelmére is alkalmazható.

[69] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Szabs. tv. 216. §-ában nem szabályozta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményének megfelelően a cselekmény elkövetési magatartását.

A T. Alkotmánybíróság mindezért az Abtv. 46. §-ában biztosított jogköre alapján felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2016. június 15. napjáig tegyen eleget. Az Országgyűlés ezen kötelezettségét a mai napig nem teljesítette.

A 31/2015. (XI.18.) AB határozat alapján kijelenthető, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság egy olyan jogszabályi rendelkezés alapján állapította meg az indítványozó felelősségét, egy olyan törvényi tényállás alapján ítélte el, mely jogszabályi norma alaptörvény-ellenes, ezáltal a bírósági végzésnek is szükségképpen alaptörvény-ellenesnek kell lennie.

2.3 A bíróság továbbá az eljárás során az eljárás alá vontak több bizonyítási indítványát is elutasította, eljárási jogait sértette, mellyel szintén sérült a tisztességes eljárás követelménye.

3. Emberi méltóság sérelme

Indítványozó álláspontja szerint azzal, hogy szabad véleménynyilvánításában a rendőrség intézkedése megakadályozta és ezen jogszerűtlen intézkedést a bíróság jogerős végzésében jogszerűnek minősítette, továbbá azzal, hogy a bíróság súlyos szakmai hibát elkövetve az ártatlanságát igazoló bizonyítékok ismeretében is megállapította a felelősségét egy alaptörvény-ellenes norma alapján, megsértette egyúttal az Alaptörvény által védett emberi méltóságát is.

Mindezekre tekintettel Indítványozó kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. szám alatti jogerős végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bíróság határozatát megsemmisíteni szíveskedjen.

A T. Alkotmánybíróság felhívására indítványozó a 3. szám alatt mellékelt okiratban nyilatkozik arról, hogy a személyes adatai nyilvánosságra hozatalához hozzájárul.

A kérelem kedvező elbírálásában bízva,

Tisztelettel:

Sándor László
Indítványozó

